

[Holger Eriksen.]

2½ mill. kr. har staten ofret på hovedbygningen, medens kommunen har betalt ½ mill. kr. og private et tilsvarende beløb, men iøvrigt er der bygget for 12 mill. kr., hvortil staten ikke har ydet en øre. Det giver et fingerpeg ikke alene om, hvor billigt staten er kommet til det ny universitet, som samfundet i længden ikke ville have kunnet undvære, men også om, hvor stor den lokale offervilje har været.

Jeg skal såvidt muligt ikke gentage de smukke ord, der er sagt i det høje landsting, og jeg skal derfor ikke beskæftige mig med de studerendes tal og dets hurtige vækst, men derimod henvise til, at man nu har kollegier til 350 studenter, hvilket er en meget smuk procent af det samlede studentertal. Jeg vil også gerne henvise til, at universitetet i mange henseender betyder en nydannelse, ikke blot hvad angår det økonomiske fakultet, journalistikolen og meget andet, som allerede har været omtalt i det andet høje ting, men også ved hele den arbejdsform, der anvendes. Jeg peger således på, at hvert institut har sit eget arbejdsrum med håndbogssamlinger i forbindelse med den pågældende professors arbejdsværelse. Det betyder, at studenterne ikke blot ser professoren til forelæsningerne i auditoriet, men praktisk talt sidder side om side med ham dagen og også ofte aftenen igennem. Professoren må under sit arbejde gang på gang ud i rummet med håndbogssamlingen, hvor studenterne opholder sig, og hvis studenterne under deres arbejde støder på vanskeligheder, ting, som de ikke kan forstå, ja, så er det fristende at banke på døren hos professoren og få de nødvendige oplysninger, en fristelse, som mange falder for — heldigvis. Desværre er der endnu altfor store huller i disse for det daglige arbejde uundværlige håndbogssamlinger, og jeg benytter derfor lejligheden til at henstille til den højtærede undervisningsminister og til finansudvalget, måske mest til det sidste, at være lidt flottere med bevillingerne på dette område. Det hjælper nu engang ikke meget, at man sætter en mand til et jordarbejde, hvis man ikke samtidig skaffer ham en spade eller en skovl.

Medens jeg er ved bøgerne, kan jeg heller ikke undlade at pege på nødvendigheden af et nyt statsbibliotek. Det gamle er ved at sprænge sine rammer, ja, har faktisk allerede sprængt dem, og pladsen til det nye ligger klart ved siden af universitetets hovedbygning. Det vil koste mange penge at bygge det nye statsbibliotek — jeg ved det —,

og det vil kræve meget materiel. Det ved jeg også, men hvis man kunne gøre op, hvad der spildes af arbejdskraft, ved at de fleste bøger skal hentes fra det for universitetet fjernt beliggende gamle statsbibliotek, er jeg tilbøjelig til at tro, at det ville dreje sig om store beløb. Selvfølgelig bygges det nye statsbibliotek hverken i dag eller i morgen, men jeg beder om, at man ikke taber sagen af syne.

Samtidig gentager jeg min henstilling til de pågældende myndigheder om ikke at være smålige, når det gælder mindre, men nødvendige bevillinger. Jeg bemærkede således, at medlem af det andet høje ting, frk. Anna Westergaard udtalte sin glæde over at modtage „Acta Jutlantica“, det årsskrift, som er universitetets ansigt udadtil, og som har bragt et meget stort antal lodige videnskabelige afhandlinger. Jeg tror, de fleste af rigsdagens medlemmer deler frk. Anna Westergaards glæde, men jeg tvivler om, at de er vidende om, at af de 18 500 kr., det årlig koster at udsende dette årsskrift, betaler staten kun de 6000 kr. — resten må fremskaffes ad privat vej. Kan staten egentlig være det bekendt? Eller hvad mener man om, at studenterbepisningen koster ca. 25 000 kr. pr. år, hvoraf staten kun betaler ca. 4000 kr.

Medens jeg er ved de fromme ønsker, har jeg også en henstilling, der vistnok må rettes til boligministeren. Det gælder udbygningen af det lægevidenskabelige fakultet. Man er i færd med at opføre et institut for bakteriologi og farmakologi, og når det er færdigt, mangler man kun en eneste bygning for at den lægevidenskabelige eksamen kan tages ved universitetet. Det er et institut for patologi og anatomi, der skal opføres på Aarhus kommunehospitals grund. Staten og kommunen skal hver betale halvdelen, og bevillingsspørgsmålet er, såvidt jeg forstår, i orden; der mangler kun en byggetilladelse. Naturligvis skal der økonomiseres med vort byggemateriel, men når man kun mangler en forholdsvis beskedent bygning, for at lægestudiet kan afsluttes i Aarhus, og når man faktisk ikke kan udnytte mange af de andre institutter, før man får denne bygning med, håber jeg, at byggetilladelsen snart må komme og helst så hurtigt som muligt. Man er parat til at tage fat på arbejdet omgående, i samme øjeblik tilladelsen foreligger.

Såvidt jeg erindrer, har man i landstinget af nydannelser glemt at nævne erhvervsarkivet, der jo omfatter hele landet, og uden hvilket man kunne risikere, at værdis-